

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X, narozený dne X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem v ČR X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 5. 7. 2022 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, k níž dne 12. 7. 2022 poskytl údaje. Uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské

socialistické republiky, národnosti kinh, bez náboženského vyznání a politického přesvědčení, o

politiku se nezajímá. Je rozvedený, má syny narozené v roce 2002 a 2006. Starší syn je státním příslušníkem České republiky, mladší státním příslušníkem Vietnamu, oba žijí v České republice. Dále má dceru narozenou v roce 2015, státní příslušnici České republiky, která žije v České republice u babičky. Žalobce z Vietnamu naposledy vycestoval dne 13. 9. 2011, v České republice však žije již od roku 1995. Kromě České republiky neměl udělena žádná víza ani povolení k pobytu v jiných státech. O udělení mezinárodní ochrany v České republice žádá v roce 2022 již podruhé. Je zdravý, s ničím se neléčí. O mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů jako v předchozím řízení. Má v České republice děti, proto se nechce do Vietnamu vrátit. V případě návratu do Vietnamu se obává možného obvinění, protože půjčil peníze kamarádovi, který byl policií zadržen kvůli drogám.

2. Napadeným rozhodnutím žalovaný opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany posoudil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. Zdůraznil, že posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl srovnání s tvrzeními, která žalobce činil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany, kdy mu mezinárodní ochrana udělena nebyla. Žalobce tehdy označil za důvod podání žádosti legalizaci svého pobytu na území České republiky, neboť zde pozbyl pobytové povolení kvůli svému odsouzení za trestnou činnost. Návrat do vlasti odmítal kvůli skutečnosti, že má v České republice rodinu. Žalobce vyjadřoval rovněž obavy z možného trestního stíhání v zemi původu, neboť poskytl půjčku kamarádovi, který byl zadržen kvůli drogám. V nové žádosti ze dne 5. 7. 2022 žalobce uvedl naprosto stejný motiv svého odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamu vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o první žádosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že ve Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tj. od dubna 2022, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný rovněž shledal, že důvody vylučující udělení doplňkové ochrany žalobci pro spáchání vážného zločinu podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu přetrvávají i nadále. Ostatně ani žalobce ve své opakované žádosti žádnou změnu těchto okolností netvrdil a problematice jím spáchaného zločinu se zcela vyhnul. Z popisu rejstříku trestů vyplývá, že trest uložený žalobci za spáchání zvláště závažného zločinu nebyl zhlazen, ani se nestal předmětem amnestie. Z popisu rejstříku trestů dále vyplývá, že žalobci končí zkušební doba dne 12. 6. 2027. Žalovaný proto uzavřel, že od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, nedošlo k takové změně okolností, které by mohly vést k odlišnému posouzení důvodů použití vylučující klauzule podle § 15a zákona o azylu. Žalovaný neshledal důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť ten neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Žalovaný připomněl, že podle § 10a odst. 2 zákona o azylu, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

3. Ve včasné žalobě žalobce se závěrem žalovaného, že jeho žádost o mezinárodní ochranu je nepřijatelná, nesouhlasil. Tvrdil, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, v důsledku čehož mu hrozí závažná újma. Konstatoval, že dne 5. 7. 2022 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, neboť si tak chtěl zlegalizovat na území České republiky pobyt. Uvedl, že ve Vietnamu půjčil peníze osobě, která je trestně stíhána za zločin, a obává se proto, že by mohl být také trestně stíhán. Na území České republiky má přítelkyni a dvě nezletilé děti. Jeho přítelkyně je občankou Vietnamské socialistické republiky, která má v České republice trvalý pobyt. Žalobce žije v České republice již skoro 30 let, za tu dobu se ve Vietnamu mnoho změnilo a v případě, že by byl nucen se nyní do země původu vrátit, nedokázal by se tam již začlenit. Žalobce požádal o případné udělení doplňkové ochrany. Navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Trval na tom, že žalobce ve své aktuální žádosti neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné posuzovat jako nové ve smyslu zákona o azylu a kterými by se měl znovu meritorně zabývat. Uvedl, že žalobce podal v České republice svou první žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 28. 2. 2022. Rozhodnuto o ní bylo dne 21. 4. 2022 tak, že mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem žalobci udělena nebyla. Žalobce nevyužil možnosti bránit se proti uvedenému správnímu rozhodnutí žalobou. Žalobce v průběhu správního řízení o své první žádosti označil za důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu legalizaci pobytu na území České republiky, neboť zde pozbyl pobytové oprávnění z důvodu odsouzení za trestnou činnost. Návrat do vlasti žalobce odmítal kvůli přítomnosti své rodiny v České republice a absenci zázemí ve Vietnamu, a dále z obav ze svého možného obvinění, protože poskytl půjčku kamarádovi, který byl zadržen kvůli drogám. Žalovaný zdůraznil, že uvedenými důvody žádosti o mezinárodní ochranu, které žalobce opakovaně uváděl i ve své současné žádosti, se zabýval již ve správním řízení o předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Žalovaný odkázal na bohatou judikaturu k problematice opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu. Zdůraznil, že hlavním smyslem a účelem institutu opakované žádosti je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit nikoliv vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času. To však není případ žalobce.
5. Krajský soud po zjištění, že napadené rozhodnutí je způsobilé k přezkumu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) a žaloba byla podána v zákonné lhůtě, tj. dle § 32 odst. 1 zákona o azylu před uplynutím patnácti dnů od doručení napadeného rozhodnutí žalobci, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.

7. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
8. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
9. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
10. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
11. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, plyne, že: „*Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřipustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.*“
12. V dané věci není sporu o tom, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 5. 7. 2022 je opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť žalobce žádal o mezinárodní ochranu již dne 28. 2. 2022. Tehdy žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítl rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 11. 5. 2022. Z důvodu opakování žádosti bylo na žalovaném, aby v souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu posoudil přípustnost žádosti, a to optikou shora citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.
13. Otázkou, kterou bylo v nynějším řízení třeba na prvním místě zodpovědět, je, zda vůbec žalobce uvedl v nové žádosti nějaké nové skutečnosti oproti původní žádosti, popřípadě, zda se žalovaný jinak (vlastní činností) dozvěděl o nových pro věc relevantních skutečnostech. V případě existence nových skutečností či zjištění je pak třeba posoudit, zda kumulativně splňují podmínky vyjádřené v § 11a odst. 1 písm. a) a b) zákona o azylu. Tímto mechanismem dospěje správní orgán k závěru ohledně přípustnosti opakované žádosti.
14. Pokud jde o důvody nové žádosti, je na žalobci, aby je v souvislosti s podanou žádostí sdělil. V daném případě byl žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti na důvody dotázán.

Uvedl, že jeho důvody jsou stejné, jako v případě žádosti předchozí. Zopakoval, že má v České republice děti, proto se nechce do Vietnamu vrátit. V případě návratu do Vietnamu se obává možného obvinění, neboť poskytl půjčku kamarádovi, který byl policií zadržen kvůli drogám.

15. Žaloba se omezuje na tvrzení, že žalobci v případě vycestování z území České republiky hrozí vážná újma z důvodu hrozícího trestního stíhání ve Vietnamu. Českou republiku žalobce nechce opustit také proto, že tu žije skoro 30 let, má tu dvě nezletilé děti a přítelkyni a do společnosti ve Vietnamu by si již nedokázal začlenit. Žalobce však ani v žalobě konkrétně nesdělil, jaké nové důvody pro podání opakované žádosti měl. To jen podporuje závěr, že žalobce nové důvody nemá, natož, aby se jednalo o skutečnosti, které vyhoví podmínkám uvedeným v § 11a odst. 1 zákona o azylu.
16. Žalobce ve správním řízení vystupoval tak, jak bylo výše popsáno, přičemž ani žalovaný, který do spisu opatřil Informaci OAMP ze dne 14. 7. 2022 *Vietnam bezpečnostní a politická situace v zemi* nedospěl k závěru o nastalých významných azylově relevantních změnách ve vlasti žalobce. Bylo dostatečně zřejmé, že jde o případ opakované žádosti podané dle samotného žalobce ze shodných důvodů jako v minulosti, přičemž tyto důvody již byly posouzeny v předchozím pravomocně skončeném řízení.
17. Pokud žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, nemohl žalovaný blíže uvážit nad tím, zda takovéto nové skutečnosti mohly či nemohly být bez zavinění žalobce předmětem předchozího řízení o mezinárodní ochraně a zda nové skutečnosti svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Je-li dle správní judikatury v řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu klíčovým posouzení „novosti“ uplatněných skutečností, pak v případě, že sám žalobce sdělil, že nové skutečnosti neuplatňuje, musela být jeho žádost posouzena jako nepřijatelná, pokud ani žalovaný nové relevantní skutečnosti neobjevil. V posuzovaném případě navíc u žalobce trvají důvody vylučující udělení doplňkové ochrany podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, jak vysvětlil žalovaný v napadeném rozhodnutí.
18. Žalobce tedy se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání, když žalobce se k zaslané výzvě dle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a žalovaný s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil výslovně.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů příslušelo, náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. listopadu 2022

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v. r.
samosoudkyně